

Za heraldickými zajímavostmi našeho regionu

V minulém čísle jsme se věnovali symbolům Městské části Praha – Lipence, pokračujeme heraldikou Lochkova.

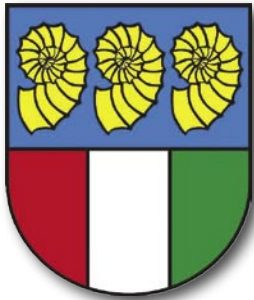
Městská část Praha – Lochkov

Podobně jako symboly Městské části Praha – Lipence stejně tak i symboly Městské části Praha – Lochkov nemají dlouhou tradici. Znak a praporek byly totiž Lochkovu uděleny předsedou Poslanecké sněmovny Parlamentu České republiky Václavem Klausem 8. října 2001. Oba symboly, jejichž autorem je pražský heraldik Milan Mysliveček, jsou podobné.

Vlajka

Znak

Znak je ve tvaru děleného štítu. V horním modrém poli jsou tři zlaté volutovitě zavinuté vrubované ulity hlavonožce Lechritrochoceras trochoides. Dolní polovina je dvakrát polceň červeně-stříbrno-zeleně a symbolizuje příslušnost Lochkova k hlavnímu městu Praze (červená barva: Lochkov je součástí Prahy od roku 1974) a přírodní charakter území (zelená barva).

K ulitě hlavonožce je případně poznamenat, že rod Lechritrochoceras studoval již Joachim Barrande v druhé polovině 19. století a ve znaku a vlajce Lochkova je připomínkou faktu, že na území této městské části se nachází jedno z nejbohatších pražských nalezišť silurských zkamenělin (především hlavonožců, ale i mlžů a vzácně měkkýšů, trilobitů, ramenonožců a graptolitů) - Ortocerový lůmek.

List praporu tvoří žerďový modrý pruh a tři vodorovné pruhy červený, bílý a zelený. V modrém pruhu tři žluté vrubovitě volutovitě zavinuté ulity hlavonožce (Lechritrochoceras trochoides) pod sebou. Poměr šířky k délce listu je 2:3.

Mgr. Štěpán Hromádka

Na pořádný film...

Na pořádný film se má člověk těšit. Na pořádný film se má někam vyrazit! Alespoň podle mého názoru. A pořádný film potřebuje i plátno a zvuk. Vždyť třeba práce s kamerou je jednou z rozhodujících složek každého filmu, i když nemusí mít nejvyšší umělecké ambice. Co zbude z panoramatických záběrů či zajímavě nasnímaných psychologických scén na televizní obrazovce nebo na monitoru počítače?

Na tato témata jsme se bavili v radotínském Letopisecké komisi. A konstatovali jsme, že naše místní veřejnost obecně nedoceňuje kulturní zařízení, které má tak říkajíc u nosu:

zhlédneme maximálně s dvou až tříměsíčním zpožděním premiéru největších celosvětových hitů. Navíc domů se většinou pohodlně dopravíme pěšky...

A tak vznikl nápad na mimořádné představení, které bychom mohli spojit s nenásilnou vzpomínkou na rok 1968. Na rok, který jistě vzbuzoval obrovské naděje našeho národa na uvolnění pout totalitarismu. Pojďme si tedy vzpomenout na to lepší z oné doby!

Nejprve promítneme dobový týdeník, který připomene studentské demonstrace na sklonku roku 1967, jež předznamenaly scénář vlastního roku 1968. Jako hlavní film a lahůdku jsme vybrali oscarový film Jiřího Menzela Ostré sledované vlaky. A mezi to vložíme jako malé překvapení něco o Radotíně na filmovém plátně. Součástí projekce bude i (skoro dobová) laskominka a možná dojde i na nějakou další pozornost.

Že už jste „Vlaky“ několikrát viděli? Ale to já také, samozřejmě. Kde jinde než na velkém plátně vychutnat brilantní výkony herců, skvělou dobovou atmosféru, vnitřní kameru a celkové režijní pojetí?

Mimořádné představení se uskuteční v radotínském kině 10. září od 18 hodin. Téhož dne od 15 hodin budete mít možnost prohlédnout si zázemí biografu včetně promítací kabiny v rámci „Dne otevřených dveří“. (Program kina včetně kontaktů a informací o předprodeji vstupenek naleznete na 9. straně - pozn. red.)

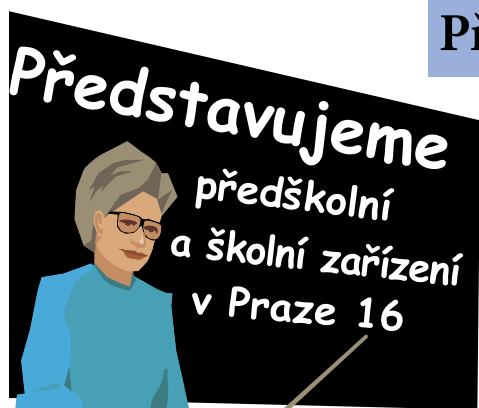
Ing. Petr Binhac

foto: www.csfd.cz

kinu čili biograf s pohodlnými křesly s područkami a držákem na nápoj a s dvěma restauracemi v bezprostřední blízkosti. Na rozdíl od multikin si místní „biják“ zachovává určitý individuální půvab, má svoji atmosféru. V zásadě za poloviční vstupné

... do pořádného bijáku

Školní rok skončil. Přišel čas na hodnocení, ale došlo i na chvíle určené k loučení. Některé děti v naší mateřské škole Matjuchinova nebo Ottova strávily čtyři roky. Nad fotografiemi jsme si vzpomněli na radostné okamžiky prožité na některé zimní či jarní škole v přírodě, při karnevalových tancích, divadélku, plavání nebo na výletě.

Několik aktivních maminek přišlo s nápadem udělat na rozloučenou oslavu na zahradě - nejen pro naše předškoláky, ale pro všechny děti předškolního věku ze Zbraslavi. Nápad se ujal a brzy se začal program rozvíjet do velkých rozměrů. Rada rodičů sice zažádala o grant, ale větší část nákladů pokryly sponzorské dary a pomoc rodičů.

V úterý 24. června jsme se v Kulturním středisku Koruna rozloučili s našimi letošními devátáky z radotínských základních škol.

Celých devět let chodili stejnou cestou do školy více či méně rádi a neradi, vstávali s rozespalými očima a báli se zkoušení nebo písemky, svorně „brblali“ na různé učitele, těšili se, až budou konečně v devítce a odejdou. A najednou to přišlo. Co teď? Stáli tu slavnostně oblečení, nezvykle vážní, někteří se snažili dělat legraci, ale někde uvnitř, tam hluboko, kde si to nikdo nechce přiznat, bylo najednou smutno. Co bude dál? Co mě vlastně čeká? Ochranná křídla základky jsou pryč a teď už jde každý za sebe. Krásné šerpy s nápisem „Absolvent ZŠ“ a osvědčení za vypracované absolventské práce slavnostní chvíli umocnily a mnozí rodiče mohli být pyšní na své najednou dospělé ratolesti.

Druhý absolventský večer Základní školy Praha - Radotín zahájil Roman Král, ředitel školy, poděkoval třídním učitelkám za péči o své svěřence a žákům popřál vše nejlepší. Celý program moderovaly za 9. A Kristýna Nováčková a Kamila Hradecká

Dozvuky Neckyády

Posledním letošním pořadem Radotínského Pábení, cyklu kulturně společenských akcí, byla Neckyáda. Šlo o pilotní ročník soutěže ve splavování řeky Berounky na netradičních plavidlech, který pořádala Městská část Praha 16 společně s Vodáckým oddělem Radotín v sobotu 21. června.

Na startu v Říčních lázních se nakonec objevilo osm plavidel různého zaměření - Softbalový Polárník, Mašinka a Trabi místních vodáků, Čaracháni, tým Falcon, mužstvo Městské části Praha 16, koráb s názvem Pivuna a Divoženky, jediná ryze dámská posádka. Někteří účastníci byli dokonale připravení a před startem doladovali jen drobné detaily, jiní ten svůj dopravní prostředek konstruovali přímo na místě. Nikomu z akτέρů však nechyběla odvaaha, patriční dávkou recese a humoru.

Trasa se oproti původním plánům zkrátila, vedla z lázní k lávce. Avšak i tento krátký úsek postačoval k prověření provozuschopnosti plavidel. Čtyřčlenná porota pak posuzovala nejen

Předškolácké řádění v Matjuchince

A tak v sobotu 17. května odpoledne vypuklo „Předškolácké řádění“ v Matjuchince na zahradě. Děti při příchodu obdržely několik předškoláckých penízků a další si vydělaly třeba při sportovních sou-

těžích. Tak měly vlastní prostředky na symbolický nákup občerstvení,

létajících balónek a drobností na památku. Bylo opravdu z čeho vybírat. Volné chvíle trávily u malování kamínků a sádrových odličků, malovaly na trika nebo tašky. Fronta se také tvořila u skákacího hradu. I pískoviště a kolotoče byly zaplněny. Dvouhodinový program plný soutěží, legrace, zpívání a tancování ukončil až déšť. Ale i tak účinkující stačili dětem rozdat

dárky - zmrzlinu, časopisy, sušenku. Dokonce jsme udělali i finanční sbírku na pomoc zvířatům ze záchrané stanice v Tachově. Některá z nich pak za námi přijela do školky. Konkrétně

se jednalo o vydra a dvě mláďata divokého prasete s jejich adoptivní matkou - jezevčici Kačenkou.

Ani krátký déšť rozjařené děti nerozehnal; rodiče si přátelsky popovídali u automatu s kávou. Zkrátka akce, která začala z nápadu udělat

foto: Meisnerová

něco, co v naší mateřince ještě nebylo, se vydařilo. Vynaložené úsilí se nám vrátilo v podobě rozesmátých a dovádějících dětí.

Dagmar Meisnerová

Absolventský večer

a Dominika Tomanová s Natálkou Horejšovou za 9. B. Obě třídy si pod vedením svých třídních učitelé připravily velmi pěkný scénář.

foto: Jana Černá

Třídní 9. B Marta Grätzová při dekorování

Vystoupil taneční kroužek Andrey Hechtové, několik písní zazpívala Míša Skalová, pod taktovkou Marty Grätzové zahrál orchestr děvčat z 8.

a 9. tříd, zatančila skupina dívek a chlapců s Kájou Čížkovou. V čele s Veronikou Zavřelovou předvedla orientální tance děvčata 9. A. Vrcholem programu byla parodie baletu „Labutí jezero“, kde si naposled se svými žáky „zatančila“ jejich třídní Naděžda

Hurábová. Závěr večera patřil počítačové prezentaci 9. A, kterou skvěle připravila Veronika Zavřelová a kde se představili všichni žáci od malička do současnosti. A k tomu zpívala Míša - „Jednou všechno končí, něco začíná“.

V pátek už jen devátáci obdrželi svá poslední vysvědčení s razítkem základní školy a vykročili směrem do života... Přejeme jim všem hodně štěstí!

Ilona Valešová

Dozvuky Neckyády

Polárník Rostislava Hrycha, který zvolil doplňky vysloveně zimní. Vždyť dobyl Severní pól! Posádka Mašinky skončila s rozdílem dvou bodů jako druhá. Zářící, barevná, s usměvavým obličejkem, dětskými výpravčými a nezbytným kouřícím komínkem. Třetí místo ob-

foto: archiv

Rostislav Hrych, vítěz 1. ročníku Radotínských Neckyád

sadily dva týmy, přespolní Divoženky a Čaracháni. Jiřina s Ivanou zkombinovaly dřevěné palety na pneumatice, oblečení sladily do tmavých úborů doplněných květy orchidejí a dalšími pralesními maličkostmi. Naopak Čaracháni výpravu pojali jako českou letní opalovací pohodu pod slunečníkem, se židličkami a stolkem uprostřed. Ocenění byli nakonec všichni, i nepočetnější Falcons na nafukovacích matracích fosforeskujících barev (ti před cílem podlehli nepřátelskému útoku), nebo barevné popelnice radniční posádky, která skončila na předposledním, sedmém místě. Ceny, sponzorské dary od firmy Staropramen, účastnické listy, diplomy a poháry třem nejlepším předal starosta Městské části Praha 16 Karel Hanzlík.

Věříme, že se na startu Neckyády uvidíme příští rok s větším počtem účastníků, plavidel, třeba i firemních týmů, protože - kdo si hraje, nezlobí. A hrát si čas od času potřebují nejen děti.

-jč-